

GITAS KÆRESTE SOLGTE HENDE TIL ET BORDEL:

“Jeg følte, at det var min egen skyld”

Gita voksede op i Letland under den kolde krig – fattigt og med for lidt kærlighed. I håbet om et bedre liv rejste hun til Vesten. Og opdagede, at hun var blevet solgt til prostitution.

FORTALT TIL ISABEL FLUXÁ ROSADO / FOTO: FREDERIKKE HEIBERG

“Jeg ankom til Berlin en sommerdag i 1991. Jeg var uddannet skrædder og tjener og havde arbejdet på en af de finere cafeer i Letland. På cafeen, hvor der kom alt fra seriøse forretningsfolk til væmmelige mafiatyper, havde jeg mødt en stilfuld, smuk og meget charmerende lettisk mand, som jeg var blevet kæreste med.

Min kæreste havde fortalt mig om sin fætter, der ejede en flot, dyr café i Tyskland. De havde travlt og søgte personale, og hvis jeg tog dertil i en periode, kunne jeg tjene meget mere end i Letland og på den måde hjælpe mine forældre og fire yngre søskende, der boede ude på landet under trange kår. På det tidspunkt var der mange, som tog ud af landet for at tjene penge, så det var en chance, jeg ikke kunne sige nej til. Dog var jeg lidt bekymret over ikke at kunne tale tysk, men min kæreste beroligede mig med, at jeg lynhurtigt ville lære det.

Jeg var knap 21 år og meget naiv. Jeg havde mange forestillinger om Vesten, men vidste ikke meget om virkeligheden. Før murens fald havde alt, hvad vi fik at vide om Vesten, været meget sort, og efter Sovjetunionens sammenbrud var det hele blevet lysere. Så jeg havde store forventninger.

Jeg rejste med toget fra Letland sammen med to smukke russiske piger. På perronen i Berlin

ventede et par høflige herrer på os. Mændene sagde ikke meget, men tog os med på café og ud på shopping, hvor de købte nogle småting til os. Berlin var overvældende smuk, og vi jublede. Bagefter kørte vi i bil i tre-fem timer, til vi kom til et hus med en lille have med frugttræer og et skilt med blinkende neonlys, hvor der stod ‘Bingo’. Det tænkte jeg ikke over, jeg var alt for overvældet.

I chok

Vi blev mødt af en mand, der talte en smule russisk. Han viste os rundt i huset, som var pænt indrettet. Stuen lignede en hyggelig café med bløde sofaer og en lille bar. Jeg husker, at jeg var fascineret af noget så simpelt som farvede cocktail-pinde i plastik. Det var luksus i forhold til det, jeg kom fra!

Mændene havde fået vores pas. Heller ikke det tænkte jeg videre over – det var nærmest som at tjekke ind på et hotel. Så fortalte de, hvad vi skulle lave – på en meget kontant måde. Og på få sekunder blev drømmen vendt til et mareridt. Vi var alle tre i dybt chok, da vi endelig fattede, hvad arbejdet gik ud på. Jeg sad bare og græd og følte mig fuldstændig magtesløs. Vi fik at vide, at det ikke nyttede at stikke af. Vi vidste heller ikke, hvor vi var, eller hvad en ambassade var. Og vi var lige så bange for politiet

som for mændene. Vi var naive, autoritetstro og bange. De to russiske piger havde et lille barn hver, som de havde efterladt hjemme i håbet om at tjene penge til at forsørge dem. For at ‘berolige’ os satte de den amerikanske film

“Champagne og drinks hjalp os til at bedøve alle følelser og ydmygelsen.”

Pretty Woman på – som om det gjorde situationen bedre! Vi kunne ikke gøre andet end at blive. Vi var fanget i en fælde, så vi tilpassede os. Jeg var gal på min kæreste, som jeg havde stølet på, men jeg var mest vred på mig selv. Det var min egen skyld, følte jeg. Tænk, at jeg havde været så dum!

Bedøvet i champagne

Arbejdet begyndte. I begyndelsen handlede det mest om at drikke champagne og underholde mænd i baren. Vi skulle flirte og danse striptease. En af pigerne havde et stor ar fra sit kejsersnit, så hun slap. Champagne og drinks hjalp os til at bedøve ydmygelsen. Vi blev

Gita Gavare (40)

PRIVAT: Fraskilt, har to sønner på 14 og 6 år og en datter på 10 år.
JOB: Studerende på VUC, Niels Brock, iværksætter, inspirator og entertainer. Støtter og er medlem af HopeNow (empowering trafficked women).

Gita skammer sig ikke længere over sig selv, som hun gjorde i mange år.

EPY 6928

6928

Gita har tre børn med sin danske mand, som hun er skilt fra i dag.

Unge Gita var smuk og fuld af drømme for fremtiden.

hurtigt kyniske. Mænd var bare nogle primitive dyr. Jeg var faktisk stærkt beruset hver aften. Det var den eneste måde at klare det på. Vi kunne så blive købt af mændene, hvis de valgte os ud, og der var kun os tre piger, de kunne vælge imellem.

Min første kunde var en nydelig mand på cirka 45 år. Jeg tror, at han var lige så genert som mig. Da vi kom op på værelset, turde han ikke gøre noget, og det gjorde jeg heller ikke. Så der skete ikke ret meget. Men i løbet af få dage endte det med, at jeg måtte have sex med to-tre mænd hver dag. Jeg turde ikke andet.

De fleste af mændene var helt almindelige. Mange af dem havde ondt af os, og nogle blev forelskede i os. De var søde og oste komplimenter ud over os og fortalte, hvor smukke vi var. Det gav et lille løft til selvværdet, selv om det var fornedrende at være luder. Det gik først rigtigt op for mig senere, hvor dybt negativt det påvirkede mig. Al den smerte og magtesløshed, jeg følte på det tidspunkt, blev skyllet væk i champagne bare for at overleve.

En gang kom der en gammel mand. Han var simpelthen for ulækker og grim og så ondskabsfuld ud. Det kunne jeg ikke klare. Selv om jeg var rystende bange for konsekvenserne, låste jeg mig inde på badeværelset og nægtede at være sammen med ham. Jeg blev skældt ud og truet, men manden kom aldrig igen.

De fleste kunder ville have almindelig sex. Jeg var ikke ude for noget abnormt, bortset fra én gang, hvor en mand ville have, at jeg skulle tisse på ham. En af de russiske piger brækkede sig, da hun blev tvunget til at levere et blowjob.

Mens jeg var på bordellet, ringede jeg til min yngre søster på hendes arbejdsplads. Jeg sagde, at alt var i orden. Det havde jeg aftalt med de to andre piger. Vi vidste, at vi var nødt til at lyve om vores rejse, for der var ingen tolerance eller forståelse for den slags. Min søster fortalte, at der var rygter om, at min 'kæreste' var i gang med at hverve et nyt hold af piger til arbejde i Tyskland. Vi blev rædselsslagne og tænkte, at vi måtte advare pigerne uden at afsløre noget, men vi havde fået utrykkelig besked

på ikke at sladre. Jeg sagde til min søster:

“I må under ingen omstændigheder komme herop! Der er ikke flere restaurantjobs tilbage. Vi har været heldige at få nogle af de sidste jobs. Men mange piger, der kommer hertil, bliver snydt og tvunget til at prostituere sig! I risikerer at ende på bordel!”

Pretty Woman 'light'

Selv om arbejdet var fornedrende, blev vi behandlet menneskeligt. Vi blev kørt til lægen og fik taget prøver for hiv. Kunderne betalte ikke direkte til os, men de gav os drikkepenge, som vi holdt hemmelige for ejeren. Der kom ofte en flot mand i baren, som aldrig købte sex, men kun drak whisky og kiggede på os. Det gjorde

“En gang kom der en gammel mand. Han var simpelthen for ulækker og grim.”

mig interesseret. Jeg blev forelsket i ham, og vi blev kærestere. Det skete for os alle tre, at vi blev kærestere med forretningsmænd, som kom på baren i hotellet. Så på en måde endte det alligevel med en 'light' udgave af *Pretty Woman*.

Efter to en halv måned udløb mit visum, og bordelværten bekendtgjorde, at det var tid til at rejse hjem. Der skulle et nyt hold piger ind. Vi var næsten blevet venner med værten og hans kone. Han var en tidligere skolelærer, der blot prøvede at tjene penge på en nem måde efter murens fald. Men han var ikke kynisk nok til branchen. Så vidt jeg ved, måtte han lukke kort tid efter, vi var rejst tilbage.

I toget tilbage til Letland mødte vi en anden lettisk pige, som var stukket af fra et bordel i Berlin med hjælp fra en kunde. Hun fortalte, at hun var blevet slået, truet med at blive slået ihjel og havde set andre piger blive smidt ud som affald. Bagmændene bedøvede dem med stoffer, ydmygede og fornedrede dem.

“Tyskerne er syge i hovedet med deres seksuelle ønsker,” sagde hun.

Da vi hørte hendes historie, følte vi, at vi havde været heldige.

Vi fik alle tre nogle penge med hjem fra bordellet. Jeg tog hjem til mine forældre og blev der et stykke tid. Alle pengene gik til at renovere to værelser i mine forældres hus og lidt i køkkenet. Jeg har aldrig turdet fortælle dem sandheden om de penge. Jeg havde skyldfølelse og skammede mig, og det ville jo alligevel ikke nytte noget. Jeg nævnte det for en af mine søstre, og vi blev enige om aldrig mere at tale om det og aldrig at fortælle det til nogen. Jeg ringede til min ekskæreste og skældte ham ud, men andet kunne jeg ikke gøre. Jeg ville bare videre i mit liv.

Opvækst under trange kår

Det er nok svært at forstå, at en begavet, veluddannet kvinde kunne blive tvunget til prostitution. Svaret ligger måske i min opvækst:

Jeg voksede op på landet i et lille træhus under meget primitive forhold. Toiletbesøg foregik på et stinkende das eller i skoven, og vi tørrede os med avispapir eller blade. Hele familien arbejdede i landbrug i de sovjetiske kollektiver. Min far var uddannet geolog, men der var ikke arbejde til ham. Han blev stille, opgivende og begyndte at drikke som mange andre af mændene. Når han var fuld, tævede han min mor, også mens hun var gravid. Han slog aldrig os børn, men det var rædselsfuldt at se ham slå min mor. Jeg både elskede og hadede min far.

Min mor mente ikke selv, at hun duede til noget, selv om hun faktisk var meget kreativ, klog og havde et hjerte af guld. Hun havde et lavt selvværd og lærte mig, at vi kvinder var ulækre, og at sex var ulækkert. Hun var udbrændt og skældte os konstant ud. Hun havde ikke tålmodighed eller overskud til knus og kram – eller til at se, hvad der foregik med os.

Vi havde en gammel nabo, som misbrugte mig seksuelt. Det har helt sikkert også været med til at skabe mit lave selvværd. Min mor bemærkede det slet ikke, og jeg turde ikke fortælle det til nogen. Det var en stor skam, og jeg følte, at det var min egen skyld. Jeg blev den flinke, stille og usikre pige, og jeg lærte, at jeg altid skulle gøre noget for at få opmærksomhed. Jeg skrubbete gulve og arbejdede hårdt i marken, men jeg klagede aldrig. Jeg blev en udpræget *pleaser*. På facaden var jeg altid et stort smil, men indeni var jeg dybt usikker og ydmyg til det selvudslettende.

Et nyt liv i Danmark

Efter en tid hos mine forældre tog jeg til Riga og flyttede ind hos en veninde, og fordi jeg nu kunne tale tysk, fik jeg arbejde i en af de

“Først nu føler jeg mig fri,” siger Gita.

mest dekadente cafeer. Her mødte jeg min kommende mand, en forretningsmand fra Danmark. Han var yderst charmerende med store armbevægelser og masser af visioner. Han tilbød mig et job som *local manager* for hans forretning i Riga. Lynhurtigt blev vi kærestere, og jeg flyttede med ham til Danmark. Vi blev gift, fik tre dejlige børn og boede i et palads af et hus i Charlottenlund.

Danmark var skønt, menneskerne søde, og jeg følte mig tryk. Jeg var dybt taknemmelig og meget ydmyg. I mange år handlede det kun om at være den perfekte hustru, mor og værtinde. Indeni var jeg stadig dybt usikker og bange for at træde ved siden af, men jeg var god til at tilpasse mig og holde facaden.

Min mand viste sig at være noget af en mandschauvinist, og jeg måtte ikke arbejde uden for hjemmet. Jeg arbejdede i stedet hjemmefra for min mands virksomhed uden at få løn for det. Jeg var fuldstændig afhængig af ham, men det accepterede jeg bare.

Da jeg altid har været kreativ, kunne jeg få meget ud af ingenting, og jeg var billig i drift. Men han begyndte at gøre nar ad mig, også foran andre, og efterhånden følte jeg mig dybt ulykkelig, udbrændt og ensom. Jeg følte mig som en slave i et forgyldt bur, og at jeg ikke duede til noget. Jeg forsøgte at dulme smerten med hvidt brød og flere glas rødvin om aftenen.

Til en af vores store middage anbefalede en succesfuld forretningsmand, der var meget optaget af buddhisme, at jeg skulle opsøge en

“Min mand viste sig at være noget af en mandschauvinist.”

spirituel vejleder og healer. Det blev en ny start i mit liv. Jeg behøvede slet ikke at fortælle noget om mig selv ved det første besøg. Healeren vidste det med det samme.

Efter nogle gange hos hende fik jeg et helt nyt syn på livet. Jeg indså, at det eneste, jeg havde gjort forkert, var at gøre mig selv til en dørmatte, og at jeg er lige så god som alle andre. Jeg fik langsomt glæden for livet tilbage og blomstrede op. Jeg begyndte på en uddannelse, først på VUC, siden på merkonomuddannelsen. De første spæde skridt til at bygge mit selvværd op var begyndt.

Selvværdet tilbage

Min mand følte sig både glad og truet ved at se alle forandringerne i mig – mest truet. Ægteskabet begyndte at krakelere. En dag fortalte jeg min mand om tiden på bordellet, og at jeg havde været misbrugt som barn. Jeg fortalte det for at få ham til at forstå, hvad jeg havde været igennem. Min mand havde en vis medfølelse, men han mente samtidig, at jeg måtte være 'gak-gak', fordi jeg troede på healeren i stedet for at gå til psykolog. Han accepterede ikke, at jeg var i en forandringsproces, og det passede

slet ikke ind i hans verden, at jeg blev stærkere for hver dag, der gik. Til sidst gik vores ægteskab helt i opløsning, og han truede med at tage børnene fra mig. Her brugte han alt, hvad jeg havde fortalt ham om min fortid, imod mig:

“Nå, hvor mange mænd har du betjent i dag?” kunne han sige, eller han kunne finde på at sige til børnene:

“Ved I godt, at jeres mor er en luder og en pornostjerne?”

Det var hårdt.

Vil være lykkelig

I dag har vi et tåleligt forhold til hinanden, og børnene blomstrer og har det godt. De seneste tre år med skilsmisshen har været en udfordrende, men også utroligt spændende tid. Jeg har gået til en masse kurser i selvudvikling og til healing. Jeg *ville* have et bedre liv og lære at turde være mig selv.

Det tog noget tid at få kroppen til at acceptere det, hovedet var begyndt at forstå: At jeg har fået mange sår på sjælen, og at jeg skal lære at åbne mit hjerte og stole på mennesker igen. Jeg har bestemt mig for at være lykkelig, og jeg elsker mit liv, min frihed og mennesker.

Jeg har sagt farvel til luksus, men jeg føler mig som en dronning. For første gang nogensinde føler jeg mig fri og gør kun det, jeg selv vil. Jeg har fået mit selvværd bygget op, og nu vil jeg hjælpe andre kvinder og få dem til at stråle. Derfor har jeg skabt mit eget one woman-show *Kan et stykke hvidløg i numsen også være lykkelig?*. Jeg vil underholde og inspirere andre kvinder med historier fra mit liv fortalt med både alvor og med masser af humor.” **liv**

Læs mere om Gita Gavare og hendes show på gitagavare.com.

Handel med mennesker

FN anslår, at omkring 2,5 millioner mennesker, oftest kvinder og børn, hvert år er ofre for menneskehandel på verdensplan. Den kriminelle underverden tjener cirka 10 milliarder dollars årligt på handel med mennesker. I Danmark kender myndighederne indtil videre til 54 konkrete sager om handel med kvinder.

Kilde: centermodmenneskehandel.dk

Læs mere i ...

<p>En kvindes pris, Somaly Mam, Gads Forlag</p>	<p>Kroppe over grænser, Ulrikke Moustgaard og Henrik Brun, Informations forlag</p>	<p>Solgt til sex: Menneskehandlens ofre og bagmand, Jens Hougaard, People's Press</p>
---	--	---